

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 938/2015
05.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Р., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р., адвоката М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1450/12 од 02.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 974/15 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р., адвоката М.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1450/12 од 02.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 974/15 од 02.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 1450/12 од 02.06.2015. године окривљени С.Р. је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3. КЗ за које му је изречена казна затвора у трајању од једне године коју ће издржати по правноснажности пресуде. Оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу, а окривљени С.Р. је обавезан да приватној тужиљи Ј.М.Б. на име трошкова поступка исплати износ од 260.000,00 динара, а на име судског пашала суду плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 974/15 од 02.09.2015. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног С.Р. и пуномоћника приватне тужиле Ј.М.Б., а пресуда Основног суда у Крушевцу К 1450/12 од 02.06.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Р., адвокат М.Д., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа коју је у смислу члана 488. став 2. ЗКП одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови чињенично стање у побијаним пресудама утврдили на основу сасвим „смушеног и контрадикторног“ исказа оштећене и приватне тужиље и одбране окривљеног, при чему бранилац напомиње да окривљени није признао извршење кривичног дела које му је приватном тужбом стављено на терет, већ је у својој одбрани само описао начин на који је дошао до предметног новца. С тим у вези бранилац наводи да судови током поступка нису утврдили да се ради о туђој покретној ствари, јер се поставља питање чији је новац окривљени узео, будући да је власник тог новца за сада непознат и да новац потиче од обављања пословне делатности којом се бавио отац приватне тужиље и супруге окривљеног, а којом делатношћу су се заједно са покојним оцем бавили окривљени и његова супруга и приватна тужилца, те да је између свих њих постојала заједница живота и заједничко стицање. Из наведеног, по оцени браниоца, произилази да је постојало и учешће окривљеног у стицању предметног новца, а током поступка свакако није утврђено да се ради о покретној ствари која припада приватној тужилци у целости.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, а везано за то да ли предметни новац у износу од 27.400 евра представља туђу покретну ствар.

У смислу изнетих навода браниоца, а имајући у виду да је у изреци побијане првостепене пресуде наведено „из куће своје ванбрачне супруге М.М. и њене сестре Ј.М. одузео новац у износу од 27.400 евра...“, те да ставом другим изреке суд „оштећену ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парницу“ не наводећи коју оштећену, као и да ли одузети новац представља туђу покретну ствар, по оцени овог суда, бранилац захтевом указује и на неразумљивост изреке побијане првостепене пресуде, а што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди и због повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев окривљеног, оценио као недозвољен. При чему, овај суд наглашава, да због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП постоји могућност подношења иницијативе Републичком јавном тужиоцу који може изјавити захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**